

30. szám.

Julius 24-kén 1869.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képekkel ellátva.
 Előfizetést ár: Egész évre jan.—dec. 6 frt., 6 óra 3 frt., és 3 óra 1 frt 50 kr. —
 Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúrsnál.
 Kiadó-hivatal: Pest, barátok tere 7-ik sz. Hirdetések díja: 1 hasábos petítség 7. kr.

XX. kötet.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

No vigtíre valahara nem kel mar pogacsat enem! Mert, hogy örökre emlékezetes marad elmúlt sessio arul tömirdek pogacsarul, mit bufetben megettünk hat orai szolas szabadsag gyakorlata alatt naponkint. Megettünk azon kívül minden a vilagon kaphato marhanyelvet (a mi mar fel van füstölve), ötven borjuczombot; — is ötvenkit varmegyit: anak csak a csontja marat.

Szalatunk izz rögtön, a mint Deak fölirta orszaghaz falara veres kretával: vivat vacatio! ki fürdőbe, ki delegatioba.

Sub rosa sit dictum: non ám est verum, quod iste delegatio faceret aliquid okos dolog in ista Vindobona (rectius Hungaro-bona) sed solum modo istam tréfám invenimus, quod habeamus titulum nostras proprias zsenas derelinquendo, bellas Helenas, saját tulajdon residentiajukban contemplare, et Antoinettas, atque Fiakker Milikas in facie loci gustare in Sperlo et Elysio.

Ha komamasszony kirdezz, mi az, a mi

diakul van írva; magyarazon meg neki ugy, hogy megértse.

Engem nem kültek most Bicsbe; hanem gyüt ide onnan Antoinette kisaszony, is mutat mindenfié szípet Pesten „Neue Welt“-ben. Engem izz hitak képviselő kol egak, kik elküldtek fürdökre az „Alte Welt“-et, s most sunt viduae ex stramine, hogy menyek velük „Neue Welt“-be vacsoralnyi.

Nem vagyok bolond! Hiszen minyart megtugyják. A minap oda megy Klapka, cigany rögtön rahuzza neki Klapka marschot; odamegy minister elnök, cigany rahuza neki ezere mexicoi marschot: masnap minden ujsagba od van: Klapka tabornok megtisztelt jelenlivel „Neue Welt“-et, tiszteletire huztak Klapka-marschot. Miniszter elnök szerencsiltete jelenlivel „Neue Welt“-et, tiszteletire zenekar zengte mexicoi marchot. Azt pedig se muzsikus cigany, se ujsagi cigany nem meggondol, hogy felesig izz van am vilagon, ki olvas ujsagot, s szamon kiri Columbus Kristoftul, hogy mit fedezte fel Amerikaba?

Inkabb csak mentem Füredre magam is.

Gondoltam, lefürdök magamrul dicsősíget. A se nem lehetett.

Masnap megírkezte Baratom Miniszter Horvath Boldizsar. Kimentek elejbe papok, leanyok, ciganyok, harangoztak, lüvöldöztek, muzsikáltak elejbe; vitek elejbe zaszlot, koszorut, bukétot; csak egyet felejtetek el vinyi elejbe: a

mit szokas: aludt tejet. — No hanem hozta izs aztan magaval olyan zivatart, mintha az orszag-hazbul hozta volna; azuta izs mindig fuj a szél.

Igen nehezemre eset sajnalkozás, mikor meghalotam, hogy püspökünk Mozsos definitive megboldogult. Nyugodjik ő izs, mink izs. Most mar panszlavoknak aztan: „nye mozsos.“

Tallérossy Z.

Cselédi kór.

Don Pedró Bajuszkádó után

megfordította Aranyos János.

Este van, este van... kiki penzióba!
Sárgafeketén ing határerdő lombja.
Zug Horvát Boldizsár; neki megy a falnak;
Nagyot koppan akkor, azután elhallgat.
Mintha lába kelne valamenyi rögnek:
Régi beamterek újra begörögnek.
Kis Ivánka rikolt, bajuszát sodorván;
Hamisan énekel Pulszki, csonka orrán.

Kurián fehérlik foga Heng'müllernek;
Az országot egykor ő is megfejté, meg,
Mégis ő kérődzik, — zsiros hivatalra, —
Meg nem érzi bőre, akárki döf rajta.
Ballag Orr-szenny Jankó; viccelődni restel;
Óvakodva lépdél jól meghizott testtel;
Meg-megáll, körülnéz, most kapja, s hirtelen
Szubventióért csak a büróban terem!

Nyitva áll az ajtó; sárga csikók képe
Oly hivogatólag néz ki a környékre.
Ajtó előtt hasal egy kiszolgált Ganz; a
Lábát Andrásynak, nyakát Bajsztnak tartva.
Benn a jó házi ur elszüri a tejet;
Estilap, s Naplónak enged inni egyet,
Aztán elvegyül az ékes társaságba,
Mint csillagok közzé nyájas hold világa.

A kicsiny Estilap k e n y e r e t k é r, s majszol;
Üszköt csóvál, s falra ördögöket rajzol,
Pénzt olvas a Napló egy apró firkásza,
— Pap Zsiga lesz ebből, akárki meglássa! —
Majd elül a népség András gazda mellett,
Sárral dobál balra, vagy bors-szemetetget.
Közös boldogságról András van beszédben.
„Meséljen még egyet!“ kéri azok szépen.

„Nem mese az, gyermek!“ így feddi a gazda.
„Hát ezért fizetlek? erre, arra, azt a...!“
Azok meg elértik, s többé egy sem kérdez,
Néhány évig várnak, nem állnak más bérhez.
S ha estéjük eljön: kiki penzióba!
Ütheti nyomukat a vád nyirág-lombja!
S most akár — lehintvén maguknak a szalmát —
Átvegye a muszka csendes birodalmát!

Szerénység.

A. Vajjon miért ment Horváth Boldizsár fürdőre?
B. Hát, hogy kikerülje a sok részvénytilatkozatot.

A. Vagy talán a kinevezés elleni kérvényeket.

A Borsszemjankóról.

A. Láttad e milyen nagy gombóc alakjában találta fel Deákit a Borsszemjankó?

B. No, csak osztán meg ne feküdj a gyomrát!

Lével Füredre.

Excellentiás uram!

No, hála légyen a papnak! szerencsésen megszökött mind a kettő. Evasit, erupit, excessit! Ugyan nagy galibátul szabadultunk meg. Tudtuk jól, hogy vétettek valamit: de nem tudtuk rájuk kisütni, hogy mit? El is eresztettük volna őket már szívesen, csak tudtuk volna okát adni, hogy miért? Hanem sikerült őket szép szerével lerázni a nyakunkról, hogy mégis kiszűjön, hogy nekünk van igazunk. Becsukattuk őket olyan helyre, a honnan csak az nem szökik el, a ki nem akar. Ej de megértette a dolgot az a lakatos, a ki a závárt csinálta az ajtajukra. Egy bicsakkal ki lehet nyitni. — Az egyik strázsa vak, a másik süket; mind a kettő holtrészég estenkint. — A tömlőcz kerítéséhez még baracktrillást is csináltattak, hogy könnyen ki lehessen rajta mászni. A kapukulcs ott lógott az órruk előtt. S csakugyan belemásztak, megszöktek. És ezzel sikerült velük elismertetni, a mit eddig minden tudományyal ki nem birtunk belőlük exorcizálni: hogy bűnösök voltak.

Most még csak az az egy aggaszt, hogy ez a mi szemfüles rendőrségünk, melynek még egy gonosztévőt sem sikerült kézre keríteni, most kivételképen, véletlenül, bolondjában el találja őket fogni és visszahozza! No de a felől nyugton alhatunk.

Excellentiádnak, — hive. —

Fiscus.

Meg volt hát....

Meg volt hát Párisban végre,
Meg volt a miniszterkrizis,
Pályázott egy piros székre
Nem egy kettő, hanem tiz is,
S mig helyét az új munkásnak
Búsan adta a régi át:
Bajától a leomlásnak
Féltették a Tuillériát.

Keresték az embert mindűt;
Mert olyan kell, ki alkalmas,
S inkább gyógyít sebet, mint üt;
S gyors kezű; mert az ügy: halmaz. —
Hej de bolond a francia!
Hogy felvert ott ungot berket!
Nem hozzánk jött, uram fia,
Candidatust másutt kerget.

Don Pedró Bajuszkádó.

Egy folyamodvány.

Volt K.-án egy csizmadia mester, becsületes, magyar, kálvinista ember. Mint sok más, a nem szerettem években ő is véginségre jutott, s többé nem tudta kiheverni. 1862-ben adót nem bírván fizetni, executiót kapott. Nem vágott elkeseredésében botjával nagyot a számár fejére, hanem neki ült és szokott humorával következő levelet írt, és küldött a Steueramba:

„Tisztelt exequens Comisszáros ur!”

Engemet a Státus adószedő urak felmentettek a porció fizetéstől, mert adott a városi hatóság Armen-Zeigeneszt; adott a csizmadia czéh is; — én most sokkal szegényebb vagyok mint akkor.

Most önnek kedve kerekedett hozzám executiót kuldeni. Köszönöm, van legalább kivel beszélgetni. De neki szegénynek nincs kivel — mit ebédelni, mert ő hushoz van szokva, s nem akar velem paprikás ugor-kát enni. Arról nem tehetek, mert az én leveses faze-kamon, hogy a legyen is éhen dögölnek, az igaz. Tessen a katonát, szegényt, tudakozni: hazudok-e?

Elmentem volna magam egy alázatos tiszteletet tenni, de nappal a csizmámat a feleségem huzza fel, és megy uraságokhoz, varrni, este mikor haza jön, én huzom fel, ha zum Beispiel van két garasom, egy porció schnapsra. Igen; mert hiába! viribus unitis ketten szaggassunk egy pár rongyos csizmát. Tessék: látogasson meg az, a ki nem hiszi.

Azért tesszen a szegény katonán segíteni, hogy valahova gazdag helyre jóllakni mehessen, és ágyat is kaphasson. Nekem csak egy van, azon a feleségem alszik, ha a poloskák engedik, 3 gyermekkel, én is úgy — egy üres speisztriglin, szalmám egy szál sincs a karom alá, ha mondom.

Kátay Kónya Mihály.

Jogtani feladvány az igazságügy-miniszterium számára.

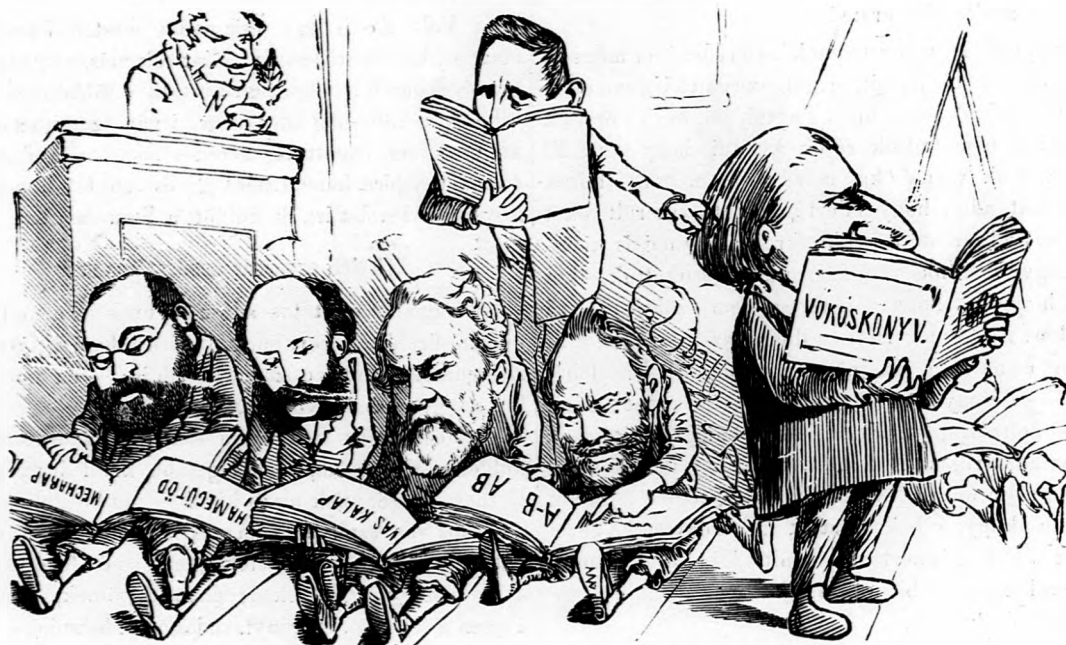
Vajjon az, a ki a 48-nak universalis haerese, lehet e egyuttal a Bach-korszaknak testamenti executora?

Döntórium.

A. A semmitőszék ezután döntvénytárt fog vezetni.

B. Szeretném tudni: milyen nagy lenne az a könyv, a melyben mind elférne leírva, amit a majoritás két év alatt ledöntött.

A delegációsdi.

„Azán gyerekek jól viseljétek magatokat! Most már a második Deák-iskolát járjátok. A pullusokkal össze ne verekedjétek. Ha jól tanultok, szabad lesz játszani. Ha szepen játszátok, vakációt kaptok s aztán mehettek haza az anyátok — ölébe.“

Ugyan szép piros táblájú könyvet kaptatok! Ebben van a bibliai történet foglalatja, Noctól, a ki legelső készítette a szőlőből baloldali geniust, Bálámig a ki legelső kért a számártól tanácsot. Jól megtanuljátok

A hadügyi sectio.

No most már, gyerekek, játszhattok egy kis katonásdit; csak kárt ne tegyetek a katonákban s a generálisokat el ne törjétek; mert ezt nekem is csak adusum adta ide a boltos.

A tengerészeti osztály.

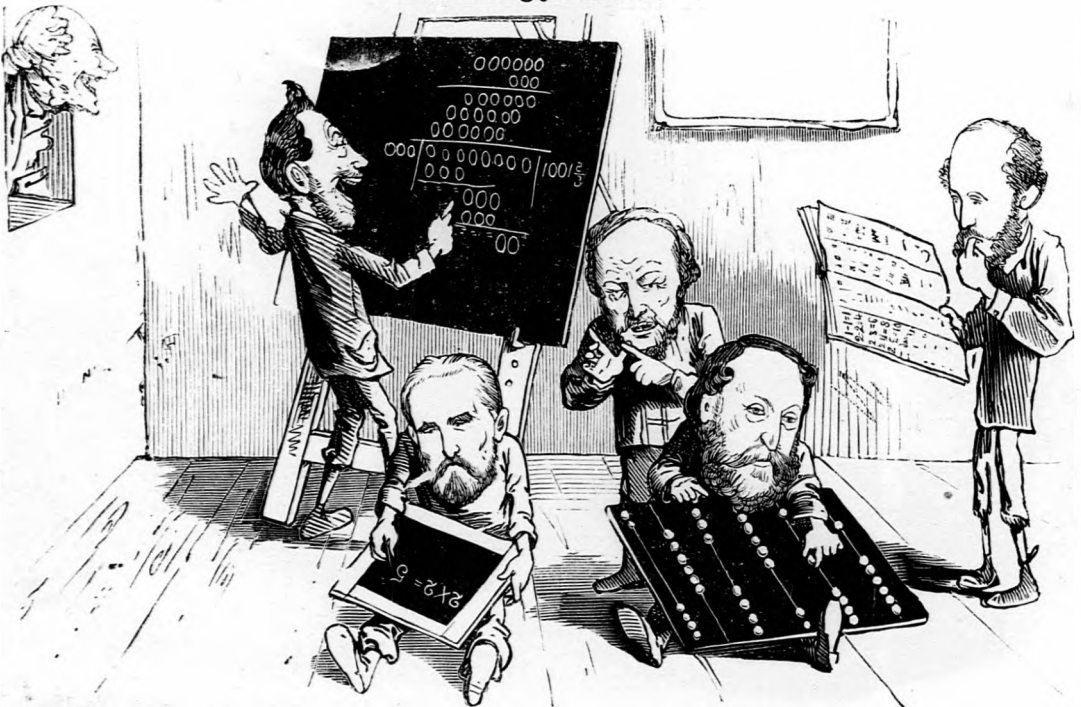
Ti többiek játszhattok hajókásdit. Nagyon be ne locsoljátok a ruhátokat a vízzel. Te Csotta! ha a cipőd elmerül, majd meglátod, hogy megvernek oda haza!

A külügyi sectio.

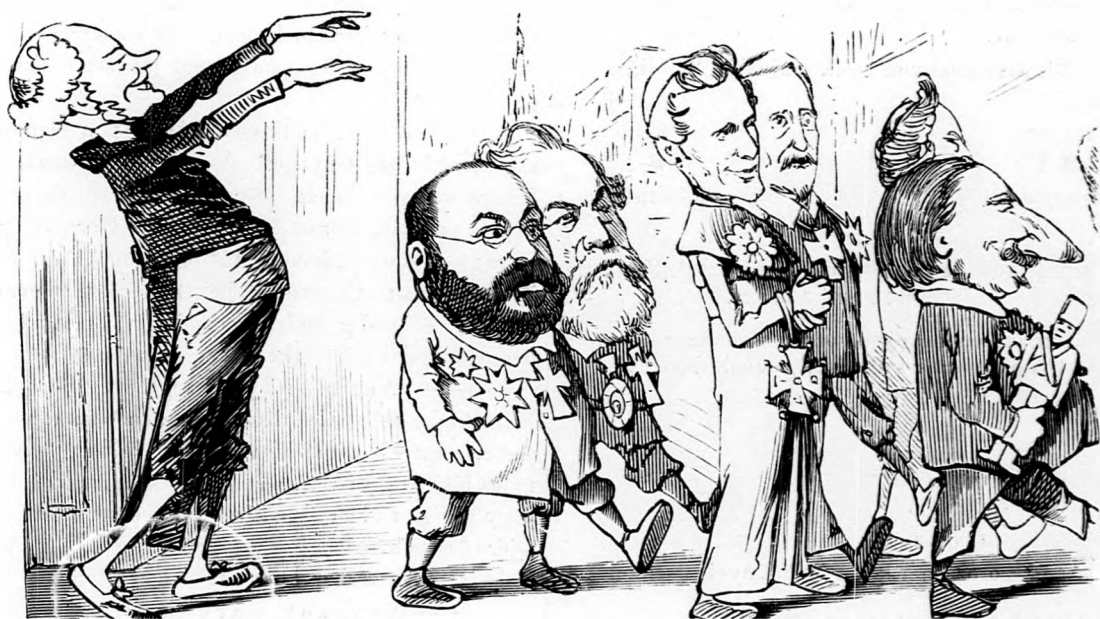

A kik jobb szeretnek a külső ügyekkel foglalkozni; azok kimehetnek az udvarra, de a szomszédhoz át nem szabad hajigálni.

A pénzügyi sectio.

Ti többiek pedig, a legszorgalmasabbak vagytok, az alatt míg a többiek játszanak, jertek correpetálni a kétszerkettőből.

Most már haza mehetek szépen; az érdemrendeket holnap visszahozták, a honvédeket megehetitek mert azok mézeskalácsból vannak, és nem mérgesek, és most menjünk a pullusokkal együtt egy „Te Deum laudamus” éneklésre.

Egy poeticus barátom verseményeiből.

Böngészte Vipera.

I.

Esik eső, süt a nap,
A csillagok ragyognak.

II.

Kéklik a zöld fű,
Sárga mezőkön,
Hullik a bárány,
A fatetőkön.

III.

Kiviritott száraz ágon,
Vig gerlicze turbékol,
Melegített fagyos vízben,
Egi béka kuruttyol.

Jobboldal. Ti álarczot viseltek! A szabadelvűség álarczát.

Baloldal. De azért nem festünk magunknak fekete zemöldököt, hogy Széchenyit paródiázzuk, mint ti.

Az „Üstökös” archivumából.

Utazó levél.

Melynek értelmében Jászladányi születésű Toth Jánosnak atya francia háboruban a legfőbb generálist 300 francia kezéből minden sérelem nélkül megszabadította, azon nagy vitézségért, onagy érdemet kapott, hogy Csehország fővárosában Prágában ezen nevezett Tóth Jánosnak az édes atyának Toth Istvanynak az egész vitézi állása midőn egy francia generálisnak fejét a kardja hegyén tartja, és azon módon egy nagy közsoborja van kifaragva, és az neve arany betűvel van rája vágva és 40 évvel ezután haza bocsájtatott és hazasságra lépet és páros életet éltek és az alatt lett egy gyenge elméjű fija kinek neve János és annak egyebett nem hagyott mint egy üres tarisznyát és áldást örök utazást erre nézve tehát kéretnek minden Csendsbiztos urak, hogy ezen nevezett Tóth Jánost mindenfelül szabadon bocsájtassák, kinek attja a francia háboruban 300 francia közül csak 3 romott hagyott meg akinek a kinek atya Csehországban Prágában a test alkotja a pijacz közepén van félállitva és azon francia Generálisnak fejét kardja hegyén tartja

örök emlékezetnek okáért ezennel bizonyítjuk Jászladányi előljárok.

Költ Jászladányon 18-ik Majusban 869-iki.

Jegyzete

M. J.

főjegyző.

Kiatta

M. J.

helyettes bíró.

A VI. képhez való számtani proplemának megfejtése, a mit Zsedénke mutat a táblán.

Hatszor semmi sokszorozva háromszor semmivel és elosztva háromszor semmivel, aequale $1001^{2/3}$.

000000

000

000000

000000

000000

00000000

A sokszorozásnál kijön belőle nyolcz semmi.

Osszuk el megint három semmivel:

000 000,0,0,0,0 1001^{2/3}

000

000

000

000

Delegationalis algebra

Ha sokáig sokszorozzuk és elosztjuk a semmit a semmivel, utoljára mégis csak lesz belőle valami.

Három semmit megtalálok a három semmiben 1-szer, aláírom a három semmit, kivonom, marad ott semmi sem; lehozom a következő semmit, abban sem találom meg, lehozom a harmadikat, akkor megint megtalálok benne egyszer; aláírom, kivonom, marad megint semmisen. Megint lehozom a két semmit, s ebből lesz a törtszám $\frac{00}{000} = \frac{2}{3}$. Q. f. d.

Hétköznapi tapasztalások.

— — A Magyar Államnál testet kezd a paritás nyerni. Ószentsége a pápa Török János bácsit felgeryrendjelezte. E tekintetben tehát már egy lábón áll Lonkay fráterrel; de abban még különbözőnek egymástól, hogy hajdani érdemek jutalmaképen, Töröknek Abdulmedaidrendje, Lonkaynak meg még csak háza van Pesten.

— — A Bálványutczán lakók folyamodni akarnak, hogy engedessék meg nekik az erzsébetteri

parkban ideiglenes Bálványutczát építeni, mert a mostanin csatornát kezdenek ásni, s az bizonyára nem késül el az idén, addig pedig nem jár ott a madárnál egyéb.

— — A „legbölcsebb lapot“ a legnagyobb szerencsétlenség fenyegeti. Asztalosék a Naszál körül, Macsvánszky a bánáti mocsárookban, Bibóék a hortobágyi pusztán, Rózsa Sándor, Balla Gergely szökőfélen; ennyi „demokratá“-tól (lásd „Pesti Napló“ keddi számát) tiszteséges békeszerető lap nem tud aludni; — pedig tudva van, hogy álmatlanságnak megtébolódás a következtése.

— — Azt mondja a szegedi lap, hogy Kakas Márton idei delegationalis marsa nem lesz olyan népszerű, mint az a másik volt anno 61-ben, melyet ő is teljes jókedvel dudolt; mert a kettő közt az a különbség, hogy a régi talpra az új meg fejére esett. — Nem fejére, öcsém, hanem fejetekre, mertti vagytok az a kakas, mely jajgatva kiabál, hogy: fejemen történt!

— — Nevezetes archaeologiai felfedezések napjait éli Krakó mostanában. Nem rég Kázmér király holttestét fedezték fel, s minthogy életében „nagy“ kürmacher volt, hetedhétországgra szóló ünnepélylyel, drága sirboltba tették. Most meg egy leányra bukkantak, ki huszonegy esztendeig volt befalazva, s minthogy csak szegény apácza volt, elküldték az ispo-tályba.

— — A képviselők tehát hazamentek aratni. Hanem szerencséje némely részének, hogy nem azt a termést aratják, a melynek magvát elvetették, mert akkor jajkeserves volna.

— — Ujvidéken forradalmi plakátokkal izgatnak — Stratimirovics ellen. Nem eléggé szerb nekik. — Ilyet sem hallott még a világ.

— — Honnan van az, hogy b. Wenckheim a gentleman miniszter olyan csunyán bánt a pozsonyi munkásokkal? — Bizonyosan onnan, hogy a munkás ügyet nem ismeri. — És miért nem ismeri? — Mert ő maga nem munkás.

— — Mi a legujabb felfedezés a vegytani rokonságok elméletében? — Hengmüller.

Folytatás a mellékleten.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

Jókai Mór.

Lakása: Stáció-utca 80. szám alatt.

Pest, 1869. Nyomt az „Athenaeum“ nyomdájában.

(Barátok tere 7-ik szám.)

Rajzolja: Jankó. — Metazi: Pollák.